

Frisk og sød. De havde været forlovet lige fra han var ung Student. Mærkeligt nok taler han aldrig om hende. Men man kan se det paa hans Øjne, at han altid tænker paa hende. Man føler det ogsaa, at han har hende med sig i al sin Gerning. — Her kan du forresten se hende.»

Meta hentede et Fotografi fra en Ramme, der stod paa Skrivebordet.

»Var hun ikke nydelig?»

Jytte saae skødesløst paa Billedet og nikkede bekræftende, skønt Ansigtet virkede ubehageligt paa hende.

»Lever din Svoger nu ganske alene i Præstegaarden?» spurgte hun.

»Ja, det Skind! . . . Han har naturligvis en Husholderske. Et forfærdeligt Menneske forresten, som bogstavelig talt sulter ham. Selv vejer hun sikkert sine to Hundrede Pund. Uh, jeg har tidt den største Lyst til at give det Asen en ordenlig Endefuld med et Banketræ. Men hun hører paa en Maade med til Familjen. Derfor er hun ikke let at slippe af med, saalænge min Svoger ikke gifter sig.»

»Det gør han vel ogsaa nok.»

»Det haaber vi jo paa. Saadan en Ungkarl har det virkelig ikke godt. Og — ikke sandt? — det vilde dog være Synd og Skam om en saa god og kærlig